

Chúng ta đã bước vào Mùa Tị nạn với những thay đổi của thời tiết và chúng mong tình thân thiện cũng đến với mọi tâm hồn chúng ta. Dĩ nhiên lúc nào chúng ta cũng phải sống với lòng biết ơn, những vào tháng 11 hàng năm, tình thân này cần được khải lộ và chúng ta cần được nhắc nhở cách để biết. Tháng 9 vừa qua, tôi được đặt chân đến chỗ mà những người di dân đầu tiên đã đặt chân đến Hoa-kỳ vào năm 1620. Nơi đây còn lại những di tích và hình ảnh của biên cảnh lịch sử trong đời này, tuy nhiên tôi có một nhận xét như sau: trong những lời tường thuật và hình ảnh nhắc lại việc những người di dân đầu tiên đặt chân lên đất Mỹ, người ta đã cố ý không nhắc đến gì đến Thiên Chúa và niềm tin nơi Ngài, dù đó là nguyên nhân chính khiến đám người di dân này rời bỏ quê hương để đến Hoa-kỳ. Người ta đã làm như vậy vì một lý do mà nh danh là “đúng đến chính trị” (politically correct) cho rằng bất cứ ngôn từ nào nhằm chỉ nói đến một niềm tin, một tư tưởng mà thôi thì không nên sử dụng vì làm như vậy là đang đến niềm tin hay quyền tư do tư tưởng của người khác. Do đó người ta đã tránh không nhắc đến Thiên Chúa và tôn thờ họ, đến đất của Ngài trong việc những người di dân đầu tiên đặt chân đến Hoa-kỳ.

Ngày 3 tháng 10 năm 1863 giữa lúc cuộc nổi loạn đang tiếp diễn, tổng thống Abraham Lincoln đã ban hành đạo luật thiết lập Ngày Tị nạn tại Hoa-kỳ. Trong lời công bố thiết lập Ngày Tị nạn, tổng thống Abraham Lincoln đã viết những lời như sau:

Một năm sắp chớm đến, một năm đầy phồn hoa nh với hoa trái mùa màng nơi đồng ruộng và bầu trời an lành. Với những trù phú mà chúng ta thường xuyên tận hưởng này, chúng ta có khuynh hướng quên đi nguồn của những trù phú đó...

Sau khi nhắc đến những thành tựu và phát triển vào mùa màng, khoáng sản, dân số gia tăng, v.v... tổng thống Abraham Lincoln nói tiếp:

Không phải do tài trí hay bàn tay của một con người nào mà chúng ta có được những điều này

nhĐng đây là món quà ân hĐu cĐa Thiên Chúa Chí Cao là ĐĐng dù phĐi phĐn nĐ vì tĐi lĐi cĐa chúng ta, Chúa cũng đã nhĐ đĐn lòng thĐng xót cĐa Ngài.

VĐi nhĐng lĐi đó, tĐng thĐng Abraham Lincoln công bĐ ngày thĐ Năm cuĐi cùng cĐa tháng 11 hĐng năm là Ngày TĐ Đ n. Ngày nĐy đã đĐ c đĐi sang ngày thĐ Năm thĐ tĐ cĐa tháng 11 hĐng năm đĐ dân chúng có thêm thì giờ chuĐn bĐ cho lĐ Giáng Sinh và năm mĐi theo mĐt đĐo luĐt cĐa tĐng thĐng Roosevelt vào năm 1939. Trong lĐi công bĐ thiĐt lĐp Ngày TĐ Đ n, tĐng thĐng Abraham Lincoln gĐi đây là ngày “tĐ Đ n và ca ngĐi NgĐ i Cha thiên thĐng ban ân phĐc cho chúng ta.” TĐng thĐng Lincoln cũng đĐ nghĐ dân chúng chĐng nhĐng dâng lên Thiên Chúa lĐi tĐ Đ n nhĐng cũng bày tĐ lòng ăn năn thĐng hĐi và cĐu nguyĐn cho nhĐng cô nhi, góa phĐ cĐa các tĐ sĩ đã bĐ mình trong cuĐc nĐi chiĐn.

TĐ mĐt nguĐn gĐc tĐt đĐp, LĐ TĐ Đ n đã trĐ thành mĐt đĐp nghĐ, giĐi trí và làm nhiĐu đĐu khác mà không nhĐc gì đĐn Thiên Chúa hay tĐ Đ n Ngài. ThĐt sĐ không phĐi nĐ c MĐ hay ngĐ i Hoa-kĐ mĐi tĐ Đ n Thiên Chúa, nhĐng nhĐn loĐi nói chung, mĐi chúng ta đĐu phĐi tĐ Đ n Thiên Chúa. Chúng ta phĐi tĐ Đ n Thiên Chúa vì Ngài đã tĐo đĐng chúng ta và mĐi đĐu chúng ta đang có và thĐ hĐng, tĐ sĐ sĐng, hĐi thĐ đĐn cĐa cĐi, tiĐn bĐc, sĐc khĐe, tài năng... MĐi đĐu chúng ta có, chúng ta đĐu mang Đ n Thiên Chúa. Dù không muĐn mang Đ n ai, trong thĐc tĐ, cĐ cuĐc đĐi chúng ta nĐm trong tay Thiên Chúa và chúng ta phĐi mang Đ n Ngài.

Trong lá thĐ gĐi cho ngĐ i Đ Rô-ma trong thĐ kĐ thĐ nhĐt, Thánh Phao-lô viĐt:

NhĐng gĐi ngĐ i ta có thĐ biĐt vĐ Thiên Chúa, thì thĐt là hiĐn nhiên trĐ c mĐt hĐ, vì chính Thiên Chúa đã cho hĐ thĐy rõ. NhĐng gĐi ngĐ i ta không thĐ nhìn thĐy đĐ c nĐi Thiên Chúa, trí khôn con ngĐ i có thĐ nhìn thĐy đĐ c qua nhĐng công trình cĐa NgĐ i. Do đó, hĐ không thĐ tĐ bào chĐa đĐ c, vì tuy biĐt Thiên Chúa, hĐ đã không tôn vinh hay cĐm tĐ NgĐ i cho phĐi đĐo. Trái lĐi, đĐu óc hĐ suy luĐn viĐn vòng và tâm trí ngu si cĐa hĐ hóa ra mê muĐi. HĐ khoe mình khôn ngoan, nhĐng đã trĐ nên điên rĐ. Thay vì Thiên Chúa vinh quang bĐt tĐ, hĐ đã thĐ hình tĐng ngĐ i phạm là loài phĐi chĐt, hay hình tĐng các loài chim chóc, thú vĐt, rĐn rĐt. Vì thĐ, Thiên Chúa đã đĐ mĐc hĐ buông theo đĐ c vĐng mà làm nhĐng đĐu ô uĐ, khiĐn thân thĐ hĐ ra hĐ hèn. Thay vì Thiên Chúa thĐt, hĐ đã theo nhĐng thĐn giĐ; hĐ đã tôn thĐ nhĐng loài thĐ tĐo, thay vì chính ĐĐng TĐo Hóa (ThĐ Rô-ma 1:18-25).

Đó là bĐc tranh mô tĐ con ngĐ i cĐa thĐ kĐ thĐ nhĐt và cũng là hình Đnh cĐa con ngĐ i hôm nay và tĐt cĐ đĐu bĐt đĐu Đ chĐ con ngĐ i “tuy biĐt Thiên Chúa... đã không tôn vinh hay cĐm tĐ

NgĐ i cho phĐ i đĐ o.” Tôn vinh và cĐ m tĐ Thiên Chúa đó là đĐ o làm ngĐ i vì Thiên Chúa đã tĐ o đĐ ng tĐ t cĐ, đã làm tĐ t cĐ mĐ i sĐ cho con ngĐ i chúng ta. TĐ chĐ không tôn vinh và cĐ m tĐ Thiên Chúa, con ngĐ i đã kiêu ngĐ o, tôn thĐ chính mình và các loài thĐ tĐ o khác thay vì tôn thĐ Thiên Chúa. Và vì vĐ y mà Thiên Chúa đã phĐ mĐ c con ngĐ i buông theo đĐ c vĐ ng và sĐ ng đĐ i tĐ i lĐ i.

NhĐ vĐ y, chúng ta thĐ y rĐ ng đĐ i sĐ ng tĐ i lĐ i và hĐ hĐ n cĐ a con ngĐ i phát xuĐ t tĐ chĐ con ngĐ i khĐ c tĐ Thiên Chúa, không tôn vinh và không cĐ m tĐ Ngài. TĐ Đ n không phĐ i chĐ là hành đĐ ng hay kĐ niĐ m cĐ a mĐ t dân tĐ c, mĐ t đĐ t nĐ c mà cĐ a mĐ i chúng ta là con ngĐ i đã đĐ c Thiên Chúa sinh thành và ban cho tĐ t cĐ mĐ i đĐ u trên đĐ i, tĐ thĐ xác đĐ n tâm linh.

Trong Mùa TĐ Đ n nĐ y, chúng ta cĐ n đĐ ng lĐ i và tĐ hĐ i chính mình: Tôi đã đĐ c Thiên Chúa tĐ o đĐ ng và ban Đ n nhĐ ng tôi đã làm gì vĐ i Ngài? Tôi tôn thĐ và tĐ Đ n Chúa hay vĐ n tiĐ p tĐ c bĐ n rĐ n vĐ i đĐ i sĐ ng riêng mà không nghĩ gì đĐ n Thiên Chúa là nguĐ n cĐ a mĐ i nhu cĐ u và ân phúc? Chính vì lòng vô Đ n cĐ a con ngĐ i mà Chúa Giê-xu đã phĐ i giáng trĐ n làm ngĐ i đĐ chuĐ c tĐ i cho con ngĐ i, đem con ngĐ i trĐ lĐ i vĐ i Thiên Chúa. Con ngĐ i chúng ta chĐ ng nhĐ ng mang Đ n Thiên Chúa trên phĐ ng điĐ n tĐ o đĐ ng nhĐ ng cũng mang Đ n Ngài trên phĐ ng điĐ n cĐ u rĐ i. Chúa Giê-xu đã đĐ n trĐ n gian, chĐ u chĐ t thĐ cho chúng ta nhĐ ng chúng ta đã làm gì đĐ đĐ n đĐ p Đ n sâu rĐ ng đó? Cách tĐ t nhĐ t đĐ bày tĐ lòng biĐ t Đ n Thiên Chúa vĐ Đ n cĐ u đĐ cĐ a Ngài là đĐ p Đ ng lĐ i mĐ i gĐ i cĐ a Thiên Chúa, quay bĐ c ăn năn, thuĐ n phĐ c và tôn thĐ Thiên Chúa. Đó chính là Phúc Âm chúng tôi gĐ i đĐ n quý vĐ hôm nay. ĐĐ t lòng tin nĐ i Thiên Chúa, tôn thĐ và cĐ m tĐ Ngài là cách bày tĐ lòng biĐ t Đ n đích thĐ c trong Mùa TĐ Đ n nĐ y. ĐĐ ng đĐ Mùa TĐ Đ n đĐ n rĐ i đi mà chúng ta vĐ n mãi là con ngĐ i vô Đ n!

MĐ c sĐ NguyĐ n ThĐ

ChĐ ng Trình Phát Thanh Tin Lành